

15. Samuel: „Mów, Panie, bo słucham”

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- Zapoznanie dzieci z postacią Samuela;
- Ukazywanie przykładów na dawanie właściwych odpowiedzi Bogu;
- Kształtowanie umiejętności odpowiadania na słowo Boże, zwłaszcza poprzez własne postępowanie.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe:

- Uczeń zdaje sobie sprawę, że z różnych stron płyną do niego propozycje, zachęty do dobrego albo pokusy;
- Odróżnia tych, którzy zachęcają go do dobra, od osób dających łatwe, ale nierozwijające propozycje;
- Zna historię rozmowy Samuela z Bogiem;
- Potrafi wyjaśnić, jakie postawy sprzyjają słuchaniu Boga;
- Stara się zwracać do Boga w modlitwie oraz próbuje słuchać Boga.

Pojęcia, postaci:

Samuel, Heli, świątynia, powołanie, służba Bogu, wychowanie, prorok.

Wartości:

czujność i wrażliwość, odpowiedzialność, ufność, wiara, pobożność, bojaźń Boża, rodzina.

Propozycja realizacji:

1. Na początku, dla wzbudzenia zainteresowania dzieci, można zaprezentować im kilka nagrań z wypowiedziami różnych osób (np. znanego polityka, papieża Jana Pawła II, znanych aktorów lub prezenterów). Polecenie, by dzieci rozpoznali, czyje są to głosy. Można również zaproponować zabawę: jedno dziecko staje tyłem do klasy, np. przy tablicy, a pozostałe dzieci otrzymują kartkę z jakimś fragmentem biblijnym do odczytania na głos. Osoba zwrócona tyłem do pozostałych uczniów ma za zadanie odgadnąć, kto przeczytał tekst i możliwie najwierniej powtórzyć jego słowa.

2. Zapoznanie uczniów z historią Samuela: 1 Sam 3, 1–21 (1 Sam 3, 8–10.19). Zwrócenie uwagi na konieczność nabywania umiejętności odróżniania głosu Boga od innych głosów.

- 3.** Można przedstawić prostą scenkę (na podst. podanego wyżej fragmentu Pisma Świętego). Należy zwrócić uwagę na słowa: „Mów Panie, bo sługa Twój słucha”.
- 4.** Podkreślenie w scenie historii synów Helego (odpowiedzialność rodziców za własne dzieci, aby potrafiły one słuchać i wypełniać wolę Boga).
- 5.** Omówienie ilustracji w podręczniku i rozmowa o tym, co pomaga nam w słuchaniu Boga, o wrażliwości na słowa bliskich. Można popracować metodą „słoneczka” – wyodrębnić to, co przeszkadza oraz to, co pomaga słuchać Boga.
- 6.** Omówienie, czym różni się pobożność od właściwie rozumianej bojaźni Bożej.
- 7.** Wykonanie ćwiczeń z podręcznika.
- 8.** Nauka i śpiew pieśni: *Ktoś Cię dzisiaj woła*.
- 9.** Zakończenie wspólną modlitwą o dobre, słuchające i wrażliwe serce. Chwila ciszy na uczenie się słuchania Boga i odpowiadania na Jego wezwanie.